

כי נודע מהבעש"ט זצלה"ה שפי' הכתוב
 "לעולם ה' דברך ניצב בשמים", כי התיבות והאותיות שאמר השי"ת "יהי רקיע
 בתוך המים" הם ניצבים ועומדים לעולם בתוך רקיע השמים והם חיותם
 וקיומם. וכן בכל הברואים שבכל העולמות עליונים ותחתונים, ובחינת דצח"מ
 (דומם, צומח, חי, מדבר), חיותם וקיומם הם האותיות מעשרה מאמרות,
 כדכתיב "ודבר אלוקינו יקום לעולם". ואילו יצויר ח"ו העדר והסתלקות
 האותיות כרגע והיו חוזרות למקורן, היו כל העולמות כאין ואפס ממש והיו
 כלא היו, כמו קודם בריאת העולם. והנה שמעתי מאאמו"ר זצלה"ה ששאל את
 מורו ורבו הה"ק הנ"ל, מה שאמר אליהו בתיקוני זוהר, במאמר פתח אליהו
 "וכד את תסתלק מנייהו אשתארו כולהון שמהן כגופא בלא נשמתא". ושאל
 הוא ז"ל - הלא אם יצויר העדר והסתלקות חיותן וקיומן הנשפע מאתו ית', אין
 סוף ב"ה, היו כלא היו כלל ואין ואפס ממש, ואשתארו כולהון גם בלא גופא.
 והשיב לו מורו ורבו הקדוש זצ"ל, כי יש ב' מיני חיות מהבורא ית' לנבראים.
 א' הוא החיות מהאותיות עשרה מאמרות שמתלבשים בהנבראים, כנזכר בשם
 הבעש"ט זצ"ל, והאותיות של העשרה מאמרות הם שורש וחיות וקיום אך
 למצב ויסוד, בחינת גולמו וחומריו של כל דבר נברא. אולם יש עוד השגחה
 ושפע אלוקי לחיות וכח הנעלם שבכל דבר, בחינת חיות נפשית, וזאת החיות
 נשפעת מאתו ית' בלתי הפסק רגע, כמ"ש "ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה
 בראשית". ועל החיות וההשגחה הזו היתה כוונת אליהו שבאם "אנת תסתלק
 מנייהו אשתארו כולהון כגופא בלא נשמתא", עכ"ד הקדושים.

אירתא במדרש. בזאת יבא אחרן אל הקודש.
 בזכות האבות בזכות שבת ועוד הרבה.
 ד"א בזכות הקרבנות:

ונוכל לומר. זאת נקרא מה שידעו ורוחו. וקדש
 הוא למעלה מה שאין יודעים ואין מבינים. כי כל
 הדברים שהבורא ב"ה מנהיג בעולם בהשגחה פרטית אין

י' אפר' /
 ש"ק ו' ב

אנו רואים רק הנגלים שבהם. אבל הנסתרים שיש בהם
 אין לנו יודעים. ואומר המדרש. בזאת ע"י בחי' זא"ס
 יכולים לבוא אל הקודש. שבת נקרא קודש. וכן המועדים
 נקראים מקראי. קודש שקורין וממשיכין הקודש. ויו"ט
 נקרא קודש כשמתקרים דברים על זס העולם ליי.
 אזי יכולים לבא למקום הקודש. ומשם באים ליו"ט.
 ודיבר בזה הרבה איך עליך כל איש ישראל להשיג חיות
 וטעם וקדושה מיום כפור הקודש:

אירתא במדרש. בזאת יבא אחרן אל הקודש
 בפר כו' פר זה אברהם שנאמר ואל הבקר
 רץ אברהם. ואיל זה יצחק שהקריבו תמורתו איל.
 שני שעירי עזים זה יעקב שנאמר וקח לי משם שני
 גדיי עזים טובים. טובים לך וטובים לבניך כו': עכ"ל
 פתח ואמר. בזאת יבא אהרן אל הקודש. נבחינס
 הנקרא זא"ס יבא אל הקודש. ואמר בשם אביו
 זאק"ל על זא"ס שבו אהובים. ע"י המדה הנקרא' זא"ס
 ועס הבחי' הנקרא' זא"ס שבו אהובים. נשחנחו כל
 מדות האהבות ונתקנו. ואמר שפי' הדרך כאמר זכ"ג
 בעי"כ שקרים מעבירין לפני פרים ואילים. וכנש"ס.

הני חמשה ברכי נפשי' כנגד מי אמרן דוד לא אמרן אלא כנגד הקב"ה וכנגד נשמה מה הקב"ה
 מלא כל העולם אף נשמה מלאה את כל הגוף מה הקדוש ברוך הוא רואה ואינו נראה אף נשמה רואה ואינה
 נראית מה הקב"ה זן את כל העולם כלו אף נשמה זנה את כל הגוף מה הקב"ה מהור אף נשמה מהורה כנה
 הקב"ה יושב בחדרי חדרים אף נשמה יושבת בחדרי חדרים יבא מי שיש בו חמשה דברים הללו וישב"ה למי
 שיש בו חמשה דברים הללו: